

<http://cartilecopilarieimele.blogspot.com>

AL. MITRU

Ăl mai tare

Un om dorea de mult să afle cine este mai tare și mai tare pe pământ.

– Ăl mai tare este banul ! își dete cu părerea un cerșetor. Uite neguțătorul din orașul nostru. Este atît de bogat încît orice dorință și-o poate îndeplini.

Nu peste multă vreme, un tâlhar îl jefui pe neguțător și acesta rămase sărac.

„Tîlharii să fie cei mai tari ?” se întrebă omul.

Dar pe tâlhar îl prinseră oștenii regelui și-l vîrîră în temniță.

„Atunci regele e ăl mai tare !” gîndi omul.

Un împărat vecin îi lovi țara regelui și pe el însuși îl izgoni,

„Împăratul este, iată, mai ceva decît regele !”

Mai trecu puțin timp și sfetnicii împăratului făcură o uneltire. Îl încolțîră într-o noapte pe stăpînul lor, și hotărîră să-i taie capul.

Gîtul i-l reteză gîdele cetății.

„Aha ! cugetă omul, mai tare decît însuși împăratul este gîdele !”

Numai că gîdele se îmbolnăvi și-n cîteva zile își dete duhul.

Îl duseră la groapă, îl vîrîră înăuntru și groparul trase deasupra lui pământ.

„Va să zică, groparul le vine de hac la toți. El este al mai tare !”

Se duse la gropar acasă. Acesta avea un băiat de șase-șapte ani. Era un copil rău și foarte rîzgîiat. Cum îl vedea pe tatăl lui, copilul i se suia în cap, îi smulgea barba și mustățile. Și bietul om avea o fire slabă. Nu i se împotriva.

„Hm ! și-a rostit în gînd omul. Groparul cît e de gropar și are pe cineva care face din el ce vrea. Slăbiciunea se plătește. . .”

Numai că băiețelul a fost trimis la școală. Învățătorul era un înțelept cu mult tact. Și, sub îndrumarea lui, copilul s-a cumînițit.

Omul s-a apropiat de învățător și i-a grăit.

— Mă zbucium de mult să aflu cine este mai tare pe pămînt. Și mi se pare c-am aflat. Tu ești, învățătorule !

— Am să te întreb și eu ceva — a zis, la rîndul său, învățătorul.

— Întreabă-mă !

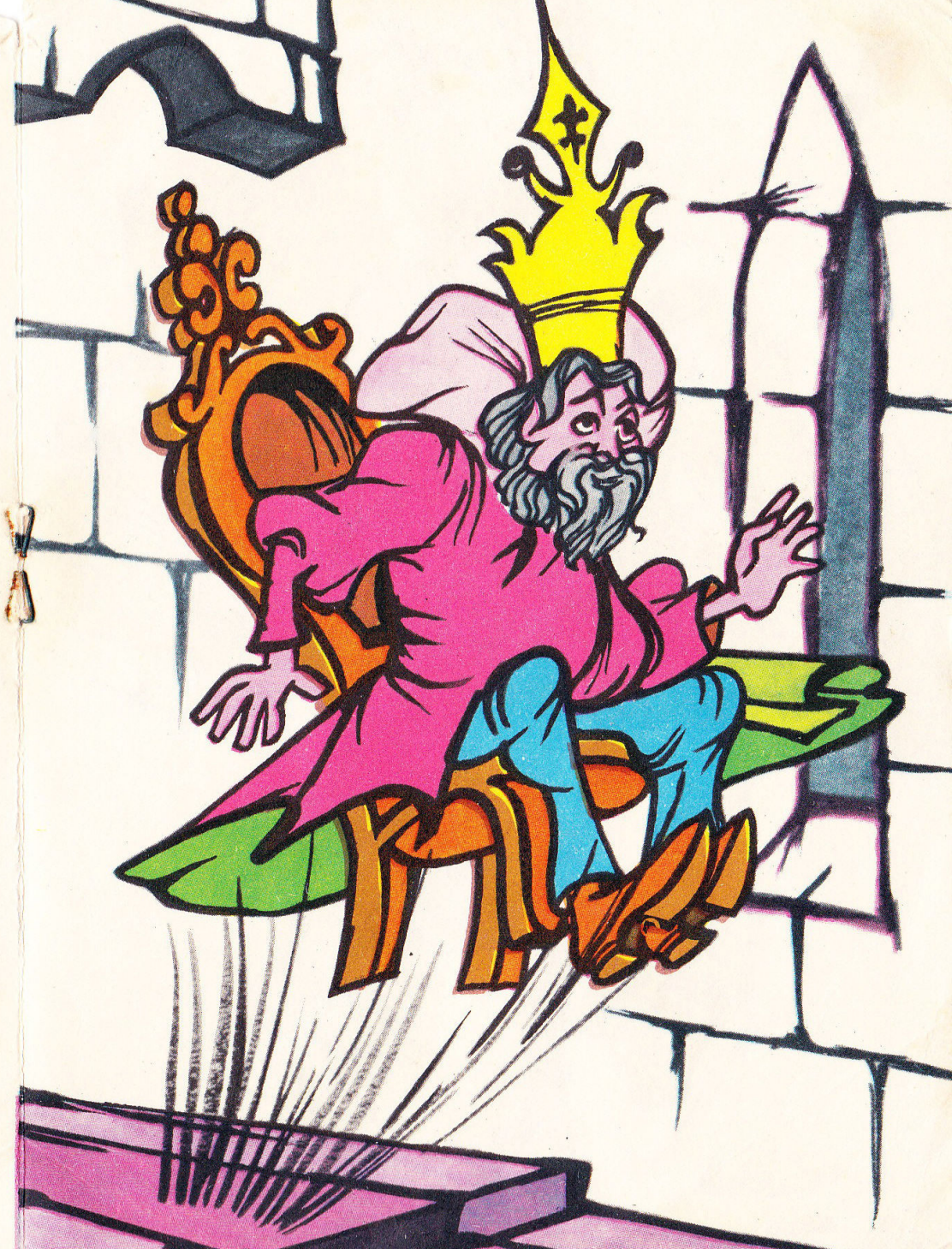
— Dacă nu ar fi oamenii care să are și să semene ai avea ce mîncă ?

— Firește că nu !

— Dar dacă n-ar fi alții care să-ți facă haine călduroase sau un acoperiș, n-ai îngheța în timpul iernii ?

— Desigur ! a răspuns omul.

— Și toți aceștia, de n-ar avea unelte, ar putea să-ți mai dea cele de trebuință ?

- Nu. Nici nu-ncape vorbă.
- Atunci ai înțeles cine este mai tare pe pământ ? Al cui e viitorul ? Acela de pe urma căruia trăiesc în lume toți oamenii ?
- Am înțeles ! Este **ACELA CE MUNCEȘTE**.
- Da, prietene. Acela ce muncește este stăpînul vieții. Fără de el n-am putea trăi. Munca lungeste viața. Îl înalță pe om. Iar măgăritarul cel mai strălucitor e hărnicia !

